

Fra LaRouche-bevægelsen 6. mrs. 2015: Et opgør lurer over græsk gælds bombe og NATO-krig mod Rusland

Torsdag accelererede Den europæiske Centralbank tidsplanen for et opgør med Grækenland over den faktiske bankerot af hele det transatlantiske finanssystem. Samtidig har NATO's provokationer i Sortehavet og Det baltiske Hav sat faren for en ukontrollerbar krig i hjertet af Eurasien på en tilsvarende hurtig fremspoling. De to mønstre er ikke uden forbindelse, men er derimod en refleksion af impulsen fra ledende britiske fraktioner til at fremprovokere, hvad de i deres vanvid tror, kunne blive en krig, der var afgrænset til det eurasiske territorium – med de førende BRIKS-nationer Rusland, Kina og Indien som mål.

På ECB's bestyrelsesmøde torsdag rullede Mario Draghi frem med bankens [svindel med kvantitativ lempelse](#) til \$1,2 billion, der vil begynde mandag med opkøb af dårlige værdipapirer til €60 mia. fra de store, europæiske banker.

Programmet for kvantitativ lempelse vil ekskludere Grækenland og Cypern, og ECB-bestyrelsen afviste at tillade Grækenland at trykke nye statsobligationer for at bevare kapitaliseringen af de store, græske banker. Mens Eurozonens finansministre enedes med Grækenland om en fire måneders udsættelse, så satser ECB tydeligvis på et kortfristet opgør – i det håb, at Grækenland vil give efter.

Torsdag understregede Lyndon LaRouche, at der ikke er nogen udvej for Grækenland, eller noget land i Europa, så længe man

beholder et bjerg af ubetalelig gæld på bøgerne. Så dette er et opgør i Europa, og resultatet vil omgående ramme Wall Street også. Mandag mødes Eurozonens finansministre igen for at overveje det græske forslag om en fire måneders periode, i hvilken detaljerne i en gældskonference, og afslutningen på den folkemorderiske nedskæringspolitik, kan udarbejdes.

Opgøret med det britiske, transatlantiske systems bankerot er drivkraften bag krigsfremstødet. Fire NATO-krigsskibe sejlede ind i Sortehavet torsdag til øvelser. Rusland meddelte, at det vil gennemføre flyveøvelser i det samme område, og 2.000 russiske tropper er også engageret i øvelser nær den ukrainske grænse.

Det britiske House of Lords havde udgivet en ny, såkaldt omfattende undersøgelse af krisen i Ukraine, der gav Putin og Rusland al skylden. Briternes spil er endnu engang en krig mod Rusland, denne gang ved at bruge USA, under præsident Obama, som de tåber, der skal engageres i en udslettelseskrig mod Moskva.

Mordet på Nemtsov giver stadig genlyd, men med flere stemmer, der tilslutter sig [LaRouche](#) i fordømmelsen

En fremtrædende græsk strategisk analytiker, Ilias Iliopoulos, har skrevet, at mordet på Nemtsov var vestlige kræfters værk, der arbejder for at få Putin fjernet, og han nævnte Obamas forhenværende ambassadør til Rusland, Micheal McFaul, sammen med [Victoria Nuland](#), som de sandsynlige arkitekter af operationen.

Formanden for den russiske Duma gjorde det i et interview med russisk Tv torsdag klart, at de folk, der i Vesten hævder, at »Rusland er isoleret«, er afkoblet fra virkeligheden. Rusland er en kernespiller i den nye, fremvoksende BRIKS-alliance, der allerede repræsenterer 42 procent af verdens befolkning, og 27 procent af virkelige, global rigdom. Det kan næppe kaldes »isolation«. I en tale midt på ugen til lederne af det

russiske Indenrigsministerium gjorde Putin det klart, at Rusland vil tilbagevise de operationer, der køres under den »farvede revolution«. I samme åndedrag fordømte han mordet på Nemtsov som en del af angrebet på Rusland.

Som Lyndon LaRouche gentagne gange har understreget denne uge, så kræver disse krisevilkår modige handlinger for at undgå krig. Obama og Nuland må fjernes fra embedet nu. Netanyahu og hans saudiske alliance om hundrede års religionskrige i den islamiske verden, må afsløres som det britiske program for befolkningsreduktion, det er, og omgående knuses. USA må bringes ind i BRIKS' nye paradigme. Den proces starter med en genindførelse af Glass/Steagall-loven og konkursbehandling af Wall Street; lanceringen af programmer for højteknologisk, kapitalintensiv infrastruktur og jobskabelse, gennem store mængder statslig kredit; og etablering af en Nationalbank efter Hamiltons principper for at drive processen fremad.

Der er ingen tricks eller fif, som vil virke. Kun disse forholdsregler kan med sikkerhed afvende et styrtdyk ud i en krig i Eurasien, der aldrig vil blive begrænset, men som vil, som [russiske militære ledere](#) gentagne gange har advaret om i de seneste dage, føre til en fuldt optrappet, termonuklear krig.

Titelfoto: NATO

RADIO SCHILLER den 22. januar

2014:

Euroen på vej ned//Krigen i Ukraine optrappes

Fra LaRouche-bevægelsen 5. september 2014:

Fri os fra de desperate, tvetydige briter, før det er for sent

5. september 2014 – Hvis NATO-topmødet i Wales viser noget, så er det, at Det britiske Imperium er fuldstændig desperat for at forsøge at hævde sin magt, og det er i færd med at føre sine spytslikkere, hvoraf den mest fremtrædende er Barack Obama, ned ad vejen til ødelæggelse. Den første dags NATO-diskussioner karakteriseredes af bluff og bulder omkring vanvittige, politiske forslag, som den britiske regering har lagt på bordet – og som sandsynligvis ikke fører nogen steder hen.

Hvad er disse forslag? Et forslag er mobiliseringen af to hurtige indsatsstyrker, den ene, som NATO kan bruge til såkaldt fælles forsvar, og den anden styret af briterne med tilslutning fra Danmark, Letland, Estland, Litauen, Norge og Holland, og som er til brug for intervention i Østeuropa. De tegner sig for, hvad der svarer til musen, der angriber elefanten – men de kan tjene som provokerende instrumenter

imod russerne, med uforudsigelige resultater.

Det andet forslag er en politik, som Underhusets Forsvarskomite har fremlagt i en rapport, som blev udgivet i slutningen af juli måned. Denne rapport, som er udtrykkeligt baseret på den idé, at Rusland er fjenden, kræver blandt andet en sænkelse af tærsklen for påkaldelse af Artikel 5, den artikel, som kræver fælles forsvar. Denne sænkelse af tærsklen omfatter, at NATO skaber en doktrin for alliancen, som går ud på at respondere på »flertydig krigsførelse« – hvilket inkluderer, at Rusland vifter rundt med »ikke-militære våben«, inklusive informationskrig!

Et tredje forslag er mobiliseringen for en militær intervention i Sydvestasien, angiveligt imod ISIS, men baseret på Camerons (og Obamas) udtrykkelige insisteren på, at Assad er fjenden – dvs. en insisteren, som gør Cameron til en allieret med ISIS.

Der er ingen, der skal ligge under for den illusion, at disse planer vil skride frem som præsenteret. De europæiske nationer og USA er bankerot og kan ikke stille de milliarder, som de kræver til finansiering af disse ønskedrømme. Den ukrainske regering, som de tilsyneladende støtter, er selv blevet trængt op i en krog af anti-Kiev-styrker i den sydøstlige del, og er blevet tvunget til forhandlingsbordet. Magtbalancen er til fordel for dem, som er modstandere af dette vanvid – men det er ingen garanti for, at krudttønden ikke eksploderer.

Faktisk burde meddelelsen fra chefen for Den europæiske Centralbank Mario Draghi om hans nye politik med kvantitative lempelser og sænkede rentesatser med al ønskelig tydelighed demonstrere, at det transatlantiske system synger på sidste vers. Draghi forpligtede ECB til en politik, som allerede har ført til negative rentesatser over hele Europa og således også til spekulationsboblens nye højder, som meget rammende kunne sammenlignes med tulipanboblen i det 17. århundrede, hvor buddet på et enkelt løg lød på 2.900 dollars (selv om der

aldrig var nogen, der så, eller plantede, et løg).

Og alt imens de transatlantiske myndigheder ikke vil erkende det, så bliver de også erklæret bankerot af den igangværende, morderiske Ebola-epidemi i Afrika, som er godt på vej til at blive til en global pandemi, med mindre man fjerner Det britiske Imperiums politik, som både har skabt den og forhindret, at man mobiliserede imod den.

Takket være det arbejde, som LaRouche-bevægelsen har udført, samt fremtrædende individer særligt i Kina, Rusland og Indien, så er der imidlertid et alternativ til katastrofen med krig og sygdom. Flertallet af menneskeheden skynder sig at slutte sig til BRIKS-processen med at lancere byggeprojekter, der for længst skulle have været iværksat, såsom Egyptens Nye Suezkanal, og med at samarbejde omkring avancerede projekter i rummet og anden højteknologisk forskning. Den afgørende komponent, som de mangler, er præcis den komponent, som gør det vanvittige, britiske fremstød så farligt – USA.

Vi må gå foran i kampen for at tage USA tilbage, befri det fra Obama og Boehner – Det britiske Imperiums håndhævere. Vi ved, at det kan gøres. Vore medborgere ønsker, ligesom Kina, Rusland, Indien, Argentina og milliarder af andre, fremskridt for dem selv og deres børn. Vi kan vise dem, hvordan det opnås, og hvordan de kan tilslutte sig en bevægelse, som allerede fører vej.

Ligesom BRIKS er ved at dumpe Det britiske Imperium, således må USA gøre det samme. Begynd med at dumpe Boehner og Obama.

Draghis ECB vil antage stor gribberolle for europæiske bankers dårlige gæld

31. august 2014 – Den europæiske Centralbank (ECB) vil efter al sandsynlighed, på sit møde den 4. september, annoncere i det mindste en køreplan for »kvantitative lempelser« (QE), med trykning af euro for at opkøbe giftig, privat og statslig gæld med Federal Reserve, Bank of England og Bank of Japan som model. Federal Reserves 4 billion dollar store opkøb siden 2010 har skabt skummende obligationsbobler ud af selv subprime ejendomsgældspapirer, inkl. dem, som er udstedt af nogle få europæiske storbanker. Men det, at ECB har været forhindret i QE, har muliggjort den virkelige situation at vokse frem: Europæiske storbanker har mere end 2 billioner euro (henved 3 billioner dollars) i ubetalelig gæld stående på deres regnskaber som »aktiver«.

Med hele EU-økonomien, som er i færd med at falde ned i en »recession« for tredje gang på seks år, og deflation, som rammer Italien, Spanien og andre økonomier, er ECB nu rede til at ignorere europæiske forfatninger. Det har givet kontrakter til to investeringsbanker om at skabe ABS (asset-backed securities, værdipapirer med sikkerhed i underliggende aktivpuljer) primært fra gæld fra ejendomsmarkedet, som ECB kan opkøbe. Frankrigs Manuel Valls, atter premierminister, sagde den 31. august, at en desperat Francois Hollande vil kræve QE fra Draghi, når de mødes 1. september.

Mængden af dårlige lån, som Europas zombie-banker forsøger at sælge, beløber sig nu til 1,72 billioner dollars, iflg. data indsamlet af Bloomberg

Disse banker forsøger at aflæsse mere og mere dårlig gæld, især gæld på ejendomsmarkedet (i det væsentlige tvangsauktioner) efterhånden, som deres tilstand forværres.

Zombierne bortrangerer, under anførsel af Barclays, Unicredit og Credit Suisse, flere handler, dårlige lån og ødelagte investeringer over til enheder, som skal sælges eller nedgøres. Sådanne dårlige aktiver til salg er steget med 65 % siden slutningen af 2013. Artiklen bemærker, idet den giver en idé om giftens virkelige omfang, at Barclays kommer disse dårlige lån i en nedgearings-enhed, og denne enhed indeholder nu nominelle værdier for 777 mia. dollars!

Der er hidtil i 2014 kun blevet solgt for 40 mia. dollars af zombie-bankgæld. Store hedgefond-»gribbe« er i marken, anført af CarVal (afdeling af Cargill), Lone Star og Cerberus. Som tilfældet med Argentina og Elliot Associates har vist, kan sådanne fonde potentielt forvandle sådanne handler – som i overvældende grad omfatter ejendoms-markedet – til et helvede for de oprindelige låntagere. De forventer profitater »i cifrene 13 – 19« på dem.

ECB vil, gennem at gå ind i QE med denne tilstand af bankaktiver i Europa (ligesom de amerikanske bankers tilstand af lignede aktiver i 2010), blive den »store grib«, som muliggør de andres profit.

ECB-chef Mario Draghi truer

nu med kvantitativ lempelse i stil med Federal Reserve

24. juni 2014 – Præsident for Den europæiske Centralbank (ECB) Mario Draghi har nu officielt lovet kvantitativ lempelse i Federal Reserve-stil til Europas desperate banker og de endnu mere desperate "økonomer" i Den internationale Valutafond.

Kun tre dage efter det seneste og mest skingre krav fra IMF om, at Draghis bank indfører en politik med kvantitativ lempelse, har ECB udlagt den engelske oversættelse af det lange interview, som Draghi gav til den hollandske avis i sidste uge. I interviewet taler Draghi indgående om den kommende KL med navns nævnelse. ECB vil gennemføre det, siger han, hvis der fortsat eksisterer en tilstand med lav inflation.

Han tilføjer en trussel: Alternativet vil betyde, hvis vi lader tingene være, som de er, at skyldnerlande må nedskære lønningerne: "Det, vi ser, er, at lav inflation varer ved i lang tid. Hvis det varer ved for længe, vanskeliggør det tilpasninger i kriselandene. I en situation, hvor man har lav inflation, er det virkelig nødvendigt, at lønningerne i disse lande falder i absolutte tal for at forbedre landenes konkurrenceevne."

Adspurgt, om ECB's mandat tillader det at købe statsobligationer, undviger Draghi på snu vis: "Ja, dette er muligt inden for vores mandat, nemlig, hvis købene har til hensigt at sikre stabile priser. Vi har ikke tilladelse til at forsyne medlemsstater med monetær finansiering. Kvantitativ lempelse kan inkludere ikke alene statsobligationer, men også lån til den private sektor. Det vil vi diskutere, når tiden kommer."

Tegn på finanskrak: Derivater versus obligationer

I løbet af den seneste uge har flere finansielle rapporter og medier bemærket den voksende "likviditetsnød" på de

internationale obligationsmarkeder – der er ingen, der køber – i modsætning til en eksplosion i kredit- og rente-swaps. Fænomenet er et tegn på, at når centralbankens politik endelig tillader renterne at begynde at stige, vil obligationer, købt i løbet af de seneste 3-4 år, blive dumpet en masse, og de finansielle kreditmarkeder vil sandsynligvis kollapse.

Bloomberg Business Week rapporterede den 19. juni, at "Boomet inden for handlen med fastforrentede derivater afslører en skjult risiko i værdipapirmarkederne i hele verden: investorernes manglende evne til at købe og sælge obligationer."

Dette er blevet særdeles mærkbart i Japans manglende evne til for nylig at gennemføre sin auktion over 10-årige obligationer, men en international krise på obligationsmarkedet udvikler sig støt. For eksempel, "En likviditetsmangel i Italien forårsagede transaktionsomkostningerne på verdens tredjestørste marked for statsobligationer at stige i sidste måned; Lombard Odier Asset Management hjalp med at fremdrive en ottefoldig opsvulmning i Italienske futures ved at stole mere på derivater", sagde Business Week.

"Skiftet er udvirket af centralbankerne", går artiklen videre, "som har sænket renterne til tæt ved nul og gennemført politikker såsom opkøb af statsgæld ...". Investeringsfonde anser det nu for uundgåeligt, at de vil få alvorlige tab på obligationer, som de allerede ejer, når renterne stiger, så de vil ikke købe flere. I stedet vædder de på obligationerne med diverse former for swaps.

Boblen med den globale derivatrisiko er vokset med 19 % alene det seneste år (31. maj/2013 – 31. maj/2014) iht. tal fra BIS, som Deutsche Bank har offentliggjort.

Det var det, som fremkaldte "Lehman-hændelsen" og krakket i 2007-08.